

Namens de 2 steunende boekhandels sprak Thomas Barbier deze poëtische rede nav. aanstelling van de vijfde vrije Brugse stadsdichter 3-koningendag 2016

Je kan je de vraag stellen waarom een stadsdichter zo wenselijk is. Het antwoord is even simpel als het complex is. Simpel omwille van de evidentie van een stadsdichter. Complex omwille van de pluraliteit die de titel met zich meedraagt:

- Een stadsdichter is een laagdrempelige manier om de stad een hoogwaardige stem te geven,
- Hij werkt alleen, met onze steun natuurlijk, maar verwoordt wat velen onder ons ervaren en denken,
- Hij is een meester in de esthetiek, maar vergeet niet om de inhoud centraal te stellen.

En zo zijn nog meer paradoxen te vinden, die het stadsdichterschap tot een uiterst interessant gegeven maken.

Dat Gent, Antwerpen en zelfs kleinere gemeenten reeds jaren een officiële stadsdichter hebben sterkt ons in het geloof dat er ook hier in Brugge een plaats voor moet kunnen bestaan. Maar wij houden van de vrijheid en zo is ook onze stadsdichter een “vrije” dichter. Hij is ongebonden en legt geen verantwoording af. Hij krijgt carte blanche, met ons absolute vertrouwen en onze steun.

Een stadsdichter roept gevoelens van engagement en meerwaarde op bij de Bruggeling. Hij gebruikt de kracht van het woord om het stadsleven, de actualiteit, de cultuur en het erfgoed te benadrukken. En tegelijkertijd wijst hij ons op de zaken waar we trots op mogen zijn, laat ons mee genieten van de verwondering over onze eigen stad.

Onze uitdaging voor deze 5e stadsdichter was dan ook niet de minste. We willen de stad een dichter aanreiken die ze met trots kan omarmen. Iemand die Brugge op de kaart zet en ook daarbuiten een publiek vindt. Iemand die met hoge gevoeligheid én precisie zijn blik op onze stad kan delen.

Het mag dan ook duidelijk zijn dat we onze ambities dit jaar naar boven hebben bijgesteld. We maken er werk van om de stadsgedichten naar de mensen toe te krijgen.

- Via een periodiek pamflet worden de gedichten de stad ingestuurd, eventueel begeleid van beeld, naargelang de wens van de dichter,
- We organiseren bij verschillende gelegenheden activiteiten met de stadsdichter om zijn stem in het stadsweefsel te laten indringen,
- De stadsgedichten worden online verspreid via de websites van de partners en via Facebook,

Het ligt eveneens binnen onze ambitie om voor enkele gedichten een permanente inbedding te vinden in het straatbeeld. Zo kan de Bruggeling ze bij tijd en stond opzoeken zich erdoor laten verrijken, terwijl ook de stad er de vruchten van plukt.

Maar laat me niet langer talmen en de sluier oplichten. Wie is nu onze 5^e stadsdichter? We vonden de eerder genoemde kwaliteiten tot onze vreugde in een dichter uit eigen streek. Meer nog, uit eigen stad! Herman Leenders werd geboren te Brugge en woont er nog steeds, zij het ondertussen iets landelijker.

Herman debuteerde ruim 30 jaar geleden als dichter, als jonge twintiger, met de bundel *“Mijn landschap, een beeldinventaris”* die verscheen in de legendarische Yang-poëziereeks. Verder verschenen bij de Nederlandse uitgeverij De Arbeiderspers nog 7 dichtbundels, waarvan de meest recente *“Dat is wij”* uit 2013 dateert en prachtige recensies oogstte. Verschillende literaire prijzen werden aan hem uitgereikt: onder meer de C. Buddinghprijs, de Hugues Pernathprijs. Tot tweemaal toe mocht hij de prijs van de Provincie West-Vlaanderen voor poëzie ontvangen.

In Herman vonden we de fijnzinnigheid, de liefde voor kunst, het hart voor Brugge en de onmiskenbare kunde om het stadsdichterschap naar waarde in te vullen. Zijn eerste gedicht vervult ons nu al met vreugde over dit nieuwe poëziejaar. Ik geef hem dan ook graag het woord om zijn eerste Brugge-gedicht voor u voor te dragen.

Herman Leenders, vrije stadsdichter Brugge 2016

<http://www.focus-wtv.be/nieuws/herman-leenders-vijfde-vrije-stadsdichter-van-brugge>

Herman Leenders wordt de vijfde vrije stadsdichter van Brugge. Hij krijgt van de muzes Poëziebos de opdracht elf Brugse stadsgedichten te schrijven over schoonheid en troost, vreugde en ergernis, Brugge en de wereld.

Wie is Herman Leenders ?

Herman Leenders werd geboren in Brugge op 10 mei 1960. Hij liep er ook school. Hij studeerde Germaanse filologie. Herman Leenders publiceerde de dichtbundels *Ogentroost* (1992), *Landlopen* (1995), *Speelgoed* (2000), *Vervalsingen* (2008) en *Dat is wij* (2013) evenals de verhalenbundel *Het mennegat* (1994) en de roman *De echtbreukeling* (2005). Hij wordt uitgegeven door De Arbeiderspers.

Hij werd herhaaldelijk bekroond onder andere met de C. Buddingh'prijs (1993), de Hugues C. Pernathprijs (1993) en de prijs van de provincie West-Vlaanderen (1995 en 1997). Meer info is terug te vinden op www.hermanleenders.be

Missie

De stadsdichter wordt geroepen door de muzes die het Poëziebos bewonen; in samenwerking met het Poëziebosnetwerk & de boekhandels De Reyghere en Brugse Boekhandel. Deze 3 poëziemusketiers engageren zich ertoe om de stadsdichter minstens één maal met publiek uit te nodigen bij hen. In het Lappersfort Poëziebos tijdens de seizoenswandeling in de week van het bos op 9 oktober 2016 van 14u30 tot 16u. Het Poëziebosnetwerk zal de gedichten voor Brugge publiceren op <http://www.poeziebos.be/VrijeStadsdichterBrugge.aspx>. Het Poëziebosnetwerk engageert zich samen met haar literaire partners om het stadsdichterschap (*) voor Brugge verder te behartigen. Samen werken zij met velen aan mogelijkheden voor een blijvend initiatief in Brugge.

Info literaire partners www.brugseboekhandel.be www.dereyghere.be

Het Poëziebosnetwerk www.poeziebos.be is als bijenkorforganisatie een deel van de Unesco werelderfgoedstad Brugge. We tellen een 50-tal bosdichters in onze rangen en enkele stadsdichters. Uiteraard is de wereld voor ons meer dan bossen alleen. Daarom schonken we Brugge na Anthonis de Roovere (<http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=32107>) vrije stadsdichters. Hedwig Speliers, Peter Theunynck, Lies Van Gasse en Marcus Cumberlege. De eerste deed Brugge de dichtbundel 'de stem van de stad' cadeau (beluister <http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=35901> klankfragment bij de presentatie in boekhandel De Reyghere) . De tweede de blog stadsgedichten voor Brugge en de mensen die er wonen of komen <http://petertheunynck.wordpress.com/stadsgedichten-voor-brugge/> De derde een blog Kanten Stad www.kantenstad.blogspot.be De vierde publiceerde zijn stadsgedichten op <http://www.poeziebos.be/VrijeStadsdichterBrugge.aspx>

(*) Het stadsdichterschap van Brugge is een vrij initiatief, begonnen met een officiële vraag van de bosdichters van de Lappersfort Poets Society in 2006 en een eerste officieus stadsdichter Hedwig Speliers als geschenk voor Brugge in 2012. Vervolgd met Peter Theunynck als vrije stadsdichter van Brugge in 2013 en Lies Van Gasse als vrije Brugse stadsdichteres in 2014. In 2015 was Marcus Cumberlege de vrije stadsdichter/City Poet <http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars> <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php> www.natuurenbos.be/lappersfortbos Meer muzes & bosgezellen ? <http://petertheunynck.wordpress.com/2014/03/27/interview-met-lies-van-gasse/> <https://soundcloud.com/petertheunynck/lies-van-gasse> zie archiefjes voorgangers van Herman Leenders hieronder.

Archiefjes 2012 - 2014 met oa. gedicht waarbij stad Brugge tot haar bewoners spreekt

<http://www.poeziecentrum.be/nieuws/hedwig-spielers-aangesteld-als-officieuze-stadsdichter-van-brugge> http://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20130128_00449112 (Peter)

http://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20140202_00959286 (Lies)

http://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20150125_01492691 (Marcus)

Eind januari 2016 neemt Brugge afscheid van Marcus in het Poëziebos. Welkom !

<https://www.brugge.be/herinneringen-aan-vrije-stadsdichterschap-brugge-2015-by-marcus-cumberlege> <https://www.uitinvlaanderen.be/agenda/e/herinneringen-aan-vrije-stadsdichterschap-brugge-2/4230291f-7ac3-4e8e-9ecd-254fba5dfac9>

Jaren die druppelend versmelten met Marcus Cumberlege, afscheid als vrije Brugse stadsdichter 2015 <http://www.poeziebos.be/VrijeStadsdichterBrugge.aspx> met oa. een ode door de bosdichters Paul Saccasyn & Staf De Wilde en een bedanking door de Brugse Boekhandel & Boekhandel De Reyghere & het Poëziebosnetwerk.

zondag 31 januari 2016 (14u30) (verzamelen ANB-bord kanaalhoek Ten Briele/Vaardijkstraat – Lappersfort Poëziebos - Toegang gratis) <http://www.poeziweek.com/>

Veel geluk, bewoner van Brugge Hedwig Speliers, erestadsdichter Brugge

Ik ben al eeuwenlang uw stad: in het zilver
van uw reien, in het brons van uw burg.

Ik zal uit de hoogte van uw hoge schouwen
rookpluim na rookpluim sturen over uw muren.

Ik leg uw huizen aan uw enkels kettingvast,
ik streef de voetzool van uw burgers.

Ik spreid de milde mantel van mijn liefde
in verstrengeling van deuren en vensters.

Het mag een godshuis zijn bespottelijk klein,
een lichaam dat de maat meet van het bloed.

Goudhoudende stemmen stromen zonder
vermomming, zonder masker en schmink.

Ik leg mijn hand op uw arm, ik luister
naar de polsslag en het ritme van uw adem.

Ik, die uw stad ben al eeuwenlang, ik ken
en waardeer het fluweel van uw welige stem.

Winter te Brugge naar Fernand Khnopff Hedwig Speliers

Doorsneeuwd. En de stad verdwenen.
Dorpels en gevels verzinken in het niet
als de tonen van een losgezongen lied.
Stem en stap beginnen te verstenen.

Zelfs de hallentoren ligt onder het gewicht
van zoveel wit gekanteld in zijn kantelen,
Alleen kinderen vergeten niet te spelen
en wat God is, verdwijnt uit ons gezicht.

Terwijl begijnen zich bekransen
met rozenkransen en hun kaarsen doven,
beginnen late muggen dol te dansen
in de waterzon vlak boven hun alkoven.

Al wat gaapt en slaapt sterft langzaam af,
hun sporen hebben de bewoners uitgewist.
Stad is wat het was. Kronieken uit de renaissance
vermelden Juan Luis Vivès als vermist.